

Jeg vil gerne sige, at generelt er vi tilfredse med den aftale, som nu er udmøntet i lovfor-slaget. Det så jo ud til på et tidspunkt, at der var krisestemning i værkerne – ja, man kunne næsten sige, at værkerne syntes, de var ved at gå i sort på grund af en meget lav elpris – og for-ligspartierne bag elreformen har naturligvis hørt, hvad der er blevet sagt, og har taget det op. Dermed er der med denne aftale skabt sik-kerhed for, at kraftværkerne kan få en god ud-gangsposition, inden værkerne kommer ud i konkurrence.

SF's holdning i den forbindelse er, at kraft-værkerne i Danmark spiller en vigtig rolle for den danske elforsyning. Vi har jo faktisk lige sidste fredag oplevet, at det er vigtigt, at vi har nogle kraftværker. Vi vil gerne gøre kraftvær-kerne i de store byer miljøvenlige, så vi får kul-lene ud og får gas, biomasse og vedvarende energi ind, men det er vigtigt, at vi har den kraftvarme i de store byer.

I forbindelse med aftalen har vi i SF lagt af-gørende vægt på, at det er sådan, at vi får sik-kerhed med den økonomiske aftale, dvs. at for-brugerne får sikkerhed for de værdier, der er investeret, og at vi dermed også bliver sikret mod en mulig udenlandsk overtagelse. Det øn-sker vi ikke, men vi ønsker, at der skal være forsyningssikkerhed i Danmark gennem kraft-værkerne. Det har også været vigtigt for os, at når der skulle betales en regning, skulle det være solidarisk betaling, dvs. at alle elforbrugere, både de almindelige forbrugere og de store forbrugere, skulle være med til at betale. Sådan er det jo også blevet.

Forbrugere, altså de egentlige ejere, har gi-vet mulighed for, at kraftværkerne kan optage lån og dermed få et kapitalgrundlag og en sik-kerhed, og vi synes også, det klart er i ejernes og forbrugernes interesse, at det sker på den måde.

For os har det også været helt afgørende, at miljømålene om de 20 pct. vedvarende energi kan fastholdes i år 2003, og med denne aftale er der skabt sikkerhed for, at udbygningen med på-læg om at etablere biomasseanlæg og hav-vindmølleudbygning bliver gennemført. Vi er også meget tilfredse med, at det er lykkedes at få en hurtig afvikling af kulkraften, og at denne aftale også indebærer, at vi får en udligning af de meromkostninger, der er forbundet med ud-bygning med vedvarende energi, mellem Øst- og Vestdammark. Der har jo været fremført kri-

tik, og det er der sådan set også i kraft af aftalen taget hånd om.

Spørgsmålet om beskæftigelsen er også no-get, som ligger os på sinde, og som vi er optaget af i hele sektoren. Vi har fået oplyst, at man vil gøre en særlig indsats i sektoren, så de medar-bejdere, der vil blive berørt af omlægninger og omstruktureringer, også vil blive hjulpet til et andet job.

Jeg vil gerne afslutningsvis sige, at vi selvføl-gelig støtter forslaget. Men da vi ikke har haft lejlighed til at se høringsvarene, må jeg sige, at hvis der kommer indvendinger, som er afgø-rende og væsentlige, må vi se på dem i forbin-delse med udvalgsbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Det er jo sent på dagen, men da dette forslag er et meget alvorligt forslag, der har strukturel ka-rakter og måske er af endnu større vigtighed end hele pvc-forslaget, der fyldte utrolig meget i debatten, bliver jeg nødt til at rette et spørgs-mål til fru Anni Svanholt, hvis intentioner om energi jeg på mangfoldige måder deler.

Jeg erkender, at fru Anni Svanholt har en meget vanskelig position, når hun skal sidde sammen med folk, der som udgangspunkt vil nedbryde den danske energisektor. Men fru Anni Svanholt har tidligere gjort opmærksom på i en debat med mig, at SF naturligvis ikke er tilhænger af en fuld og hel markedsåbning, og jeg vil gerne spørge fru Anni Svanholt: Tolker fru Anni Svanholt det, der står i forslaget om kraftvarme og de 100 gigawatt m.m., som no-get, der hæmmer markedskræfterne, eller som noget, der åbner yderligere op for dem? Og i givet fald: Hvis vi er enige om, at forslaget åb-ner yderligere for markedskræfterne, findes der så ikke nogen smertegrænse for SF?

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Ja, det er jo blevet sent på dagen, men jeg skal berolige hr. Søren Kolstrup. I dette forslag er der altså ikke tale om, at der bliver ændret no-get, og at der bliver mulighed for yderligere markedsåbninger. Grundlaget er aftalen af den 3. marts 1999.

Det, vi behandler her i dag, er alene et spørgsmål om, hvordan kraftværkerne skal være stillet, når de skal ud i konkurrence, og det håber jeg da også er noget, hr. Søren Kolstrup er optaget af, og at hr. Søren Kolstrup